

DE BIJNA PERFECTE ECHTGENOOT
(Der fast perfekte Ehemann)

Komedie in drie bedrijven

Voor 3 heren en 4 dames

door

Jennifer Hülser

vertaling

Anja van den Berg

KORTE INHOUD:

Iris heeft genoeg van haar echtgenoot Peter en is vertrokken naar haar vriendin op Mallorca. Ze moet altijd alles alleen doen in de huishouding, terwijl hij geen hand uitsteekt. Ze stelt hem een ultimatum, waarin ze eist dat hij gaat leren hoe een huishouden functioneert. Zo niet, dan zal ze de scheiding indienen. Dat is voor Frieda, de moeder van Iris, koren op de molen. Zij wil al heel lang dat haar dochter bij Peter weggaat. Olaf probeert zijn vriend de helpende hand te bieden, wat bemoeilijkt wordt doordat buurvrouw Diana, sexy gekleed, haar opwachting maakt.

Als dan ook de bemoeizuchtige buurvrouw Elly zich met de zaak gaat bemoeien en een ongediertebestrijder laat komen, is de chaos compleet.

ROLVERDELING:**PETER MEIER:**

Echtgenoot van Iris
Leeftijd: 30-50

IRIS MEIER:

Echtgenote van Peter. Heeft helemaal genoeg van haar gemakzuchtige man en is van huis weggegaan, zodat Peter er eindelijk achter komt, wat hij aan haar heeft.
Leeftijd: 30-50

OLAF KEIZER:

Goede vriend van Peter. Is echter ook van mening dat Peter zich moet veranderen en helpt hem hierbij.
Leeftijd: 30-50

FRIEDA DE VRIES:

Moeder van Iris. Zij had zich voor haar dochter een betere man gewenst.
Leeftijd: 50+

DIANA BLAUW:

Buurvrouw van Peter en Iris. Ze flirt graag met Peter.
Leeftijd: 30-40

SAM DE REUS:

Ongediertebestrijder (Kan eventueel door een vrouw worden gespeeld)
Leeftijd: 25-65

ELLY SLOT:

Bemoeizuchtige buurvrouw
Leeftijd: 50+

DECOR:

Woonkamer familie Meier.
In de achterwand deur naar gang/buiten.
Verder deuren naar: keuken, logeerkamer en slaapkamer.
De woonkamer is gezellig ingericht. Er staat in ieder geval een bank.

SPEELDUUR:

Avondvullend.

EERSTE BEDRIJF

(In de woonkamer is het een chaos, overal liggen en hangen kledingstukken, er liggen ettelijke bierflesjes, er staan kratten met bier, glazen en andere rommel.

Als het doek opgaat, ligt Peter op de bank onder een deken te snurken en tevens wordt aan de deur gebeld. Heel langzaam komt hij in beweging, terwijl er nogmaals gebeld wordt. Peter heeft een baard van drie dagen en is enkel in onderbroek gekleed)

PETER: Ja, het is goed, ik kom eraan. Alles op zijn tijd... *(Staat heel langzaam op, er wordt nogmaals gebeld)* Man, man, man als dat nu alweer Jehova getuigen zijn dan ga ik uit mijn dak. *(Doet deur open. Olaf de beste vriend van Peter komt binnen en bekijkt de chaos).*

OLAF: Tjongejonge Peter, wat is hier gebeurd? Volgens mij was hier een wild feest... maar wat ik nog veel belangrijker vind, waarom was ik niet uitgenodigd?

PETER: *(Om zich heen kijkend)* Feest? Nee hoor, hier was geen feest...

OLAF: Maar wat is er dan gebeurd hier? En wat zie jij eruit! En waar is Iris eigenlijk?

PETER: Hè, man houd eens op met al die stomme vragen op de vroege morgen!

OLAF: Vroege morgen? Zeg eens, heb jij ze allemaal nog wel op een rijtje? Weet je niet meer dat we naar de voetbalwedstrijd in de kroeg zouden gaan kijken! *(Tikt op zijn horloge)*

PETER: Shit is het al zo laat... wacht maar, even kijken of ik mijn kleren kan vinden *(Zoekt intussen naar kledingstukken, pakt wat op, laat wat vallen, tot hij zijn kleding gevonden heeft en begint zich aan te kleden)* Wil je koffie, of... wacht eens even *(Kijkt op zijn horloge)*, het is al vier uur, dan kun je ook wel een biertje nemen. Moment. *(Pakt een vies glas van de tafel, veegt het aan zijn shirt schoon en giet er dan restjes uit verschillende bierflessen in)*

OLAF: *(Verbaasd)* Zeg eens ben jij niet helemaal goed bij je hoofd. *(Roept)* Iris!... Iris, ik geloof dat het zover is, we kunnen hem laten opnemen!

PETER: Je hoeft Iris niet te roepen, ze is er niet!

OLAF: Ah, je hebt zeker weer wat goed te maken en daarom heb je haar jouw creditkaart meegegeven?

PETER: Ik ben bang dat er nu meer aan de hand is, het is nog veel erger.

OLAF: Nog veel erger? Heb je soms je levensverzekering laten uitbetalen en toen meteen maar je portemonnee meegegeven?

PETER: Ach houd op met die onzin... Iris is op reis.

OLAF: Te gek man, je hebt haar een reis cadeau gedaan? En waarheen, naar de maan misschien?

PETER: Welnee, ze wilde een time-out en is naar haar vriendin op Mallorca gevlogen.

OLAF: Ach en wanneer is ze vertrokken? *(Kijkt om zich heen)* Laat me raden, zeker al drie weken geleden zo te zien!

PETER: Nee, gistermiddag pas!

OLAF: Complimenten... dat doet niemand je na. *(Er wordt aan de deur gebeld)*

PETER: Ojee, wat is er nu weer? *(Loopt naar de deur, opent deze en ziet dat er een brief ligt)* Oh...wat is dit?

OLAF: Een auto is het niet.

PETER: Nee dat zie ik ook wel. *(Draait de brief om en om)* Oh ik zie het al, hij is van Iris. *(Opent de brief, en leest, laat zich dan aangeslagen op de bank vallen)*

OLAF: Wat is er aan de hand? Je ziet eruit alsof je de geest van je schoonmoeder zojuist hebt gezien. Maar eerlijk gezegd dan zou je juist een beetje blij moeten zijn, als je begrijpt wat ik bedoel. Vertel eens, wat is er aan de hand? *(Peter reageert niet)* Kom op Peter, het voetballen begint zo... Geef mij die brief maar eens, zo erg kan een berichtje van Iris toch niet zijn? Of schrijft ze dat je schoonmoeder bij jullie intrekt en dat jullie daarom geen seks meer met elkaar kunnen hebben? *(Moet zelf erg lachen om zijn grap, heeft intussen de brief gepakt en leest deze voor)*

"Lieve Peter, voor de allerlaatste keer eis ik dat jij jezelf eindelijk eens gaat veranderen. Zo niet, dan zal ik je voorgoed verlaten. Je moet je zelf eens flink aanpakken en je verantwoording nemen. Ik heb er genoeg van om steeds weer de rotzooi van jou op te ruimen. Ik verwacht dat je voortaan meehelpt in de huishouding. Zo niet, dan is het over en uit en kom ik nooit meer bij je terug. Ik geef je precies twee weken de tijd om erachter te komen hoe je een huishouden runt. Over twee weken kom ik weer naar huis en zal dan met eigen ogen zien hoe het ervoor staat. Mocht het me niet bevallen dan pak ik mijn spullen en ga bij mijn moeder wonen. Groeten Iris". Shit, man dat gaat je nooit lukken *(Zakt intussen naast Peter op de bank)*.

PETER: Geweldig Olaf, dat is precies datgene wat ik zou willen horen van mijn beste vriend.

OLAF: En nu?

PETER: Ja hoe moet ik dat weten, ik weet nog niet eens hoe je een ei moet bakken! *(Er wordt aan de deur gebeld)*

OLAF: Ahh.. misschien is dat Iris wel, omdat ze van mening veranderd is.

PETER: *(Staat op en loopt naar de deur)* Ja natuurlijk, nadat ze gisteren uit het niets ervandoor is gegaan, zal ze zeker nu opeens heel liefjes voor de deur staan... *(Opent deur)*

ELLY: *(De buurvrouw duwt Peter aan de kant en loopt de kamer in)*.

Meneer Meier, ik wil alleen maar even... *(Kijkt om zich heen)* goeie hemel, wat is hier aan de hand?

PETER: Dat gaat u niks aan. Wat komt u doen?

ELLY: Ik wilde eigenlijk alleen maar even vragen wanneer uw vrouw van plan is om de hal schoon te maken. Het is haar beurt. Ik zag haar namelijk gisteren met een koffer zeulen. Is ze op reis? En blijft ze lang weg? Normaal zegt ze altijd even tegen mij als jullie samen weg gaan, maar u bent er nog en ik dacht bij me zelf, ik ga even bij de buurman langs om...

PETER: Stop, houd op, van deze spraakwerval word ik helemaal duizelig. Voor alle duidelijkheid, mijn vrouw is voor twee weken naar haar zieke vriendin op Mallorca.

ELLY: Ach wat is er met dat arme mens aan de hand?

OLAF: Gebroken been.

PETER: *(Tegelijkertijd)* Schedelbasis

ELLY: Wat zegt u?

OLAF: Schedelbasis

PETER: Gebroken been.

ELLY: Aha, ik begrijp het...

PETER: Zij heeft een schedelbasis en een gebroken been en heeft daarom continue hulp nodig... Maar daar gaat het toch nu niet om. U bent hier vanwege de hal. Ik zal zorgen dat het in orde komt.

OLAF: Ja wij zullen ervoor zorgen en dan nu... tot ziens. *(Duwt intussen Elly richting deur)*

ELLY: O ja, er hangt nog was van haar op zolder en ik...

PETER: Ja, ja, geen probleem, ik weet ervan.

OLAF: Alstublieft. *(Houdt intussen deur open en duwt Elly naar buiten en doet de deur dicht)*

PETER: Heb jij wel eens een hal schoongemaakt?

OLAF: Waar zie je me voor aan?

PETER: Nou, aan jou heb ik wat. Maar goed, ik denk dat ik het voetballen wel kan vergeten vandaag, ik moet er eerst maar eens voor zorgen dat ik Iris zover krijg, dat ze terug komt. Dan moet ik in hemelsnaam dat beetje huishouden maar leren. Olaf, doe de groeten aan de anderen, vandaag moet je voor een keer maar alleen naar de kroeg voetballen kijken. Ik heb een missie!! Zo en nu wegwezen... moeven. *(Olaf gaat niet af. Telefoon gaat. Ironisch)* Geweldig, als dat zo door gaat, dan komt het zeker wel goed.

OLAF: Neem een voorbeeld aan vrouwen, die kunnen alles tegelijk.

PETER: *(Pakt telefoon op)* Meier... Ach, mijn lievelingsschoonmoeder *(Verdraait tijdens spreken zijn ogen en steekt vinger in keel)* Wat kan ik tegen je... ik bedoel... wat kan ik voor je doen?... Wat? *(Paniekerig)* Iris heeft je gebeld?... Maar... nee... Frieda, dat is echt niet nodig. Ik heb hier alles onder controle... Nee, ik bedoel... ja ik weet... ja ik... *(Staat naar de telefoon)* Opgehangen. *(Tegen Olaf)* Krijg nou de pest... ze komt hierheen!!! *(Zakt weer terug op bank).*

OLAF: Wie? Iris?

PETER: Nee man, Frieda!

OLAF: Mijn hemel... de boze schoonmoeder.

PETER: Zij wil zich zelf ervan overtuigen dat haar schoonzoon de grootste nietsnut van de wereld is.

OLAF: Heeft ze dat gezegd? Oh jee, nu ben je de klos!

PETER: Wat moet ik nu doen?

ELLY: *(Komt ongevraagd binnen en heeft de laatste zin gehoord)* Eindelijk de hal schoonmaken, uw vrouw zou dat allang hebben gedaan.

PETER: Mevrouw Slot, heeft iemand naar uw mening gevraagd? Wat komt u nu weer doen?

ELLY: Ik hoorde van die rare geluiden en wilde weten wat er hier aan de hand is.

OLAF: Rare geluiden? Misschien moet u eens bij uw huisarts langs, want die heeft bepaalde pillen...

ELLY: Ach, houd toch uw mond. Bovendien wilde ik u nog zeggen dat die aardige vrouw van u elke zaterdag voor mij kookt en ik heb nu natuurlijk geen boodschappen gedaan, maar ik ga ervan uit dat u dat nu voor mij doet.

PETER EN OLAF: Koken???

ELLY: Ja, wat anders? Een boterham met pindakaas kan iedereen wel maken!

PETER: Maar natuurlijk mevrouw Slot, waaraan had u gedacht?

ELLY: Nou ja... uw vrouw maakt op zaterdag altijd een pan soep.

PETER: Soep! Nou, vooruit dan maar. Wanneer wilt u eten?

ELLY: Ik eet altijd om zes uur.

PETER: Maar het is inmiddels al half vijf en ik moet...

ELLY: Als ik later eet, krijg ik last van mijn maag!

OLAF: Als ik even mag storen mevrouw Slot, Peter zal ervoor zorgen, maar als u hier nog langer blijft staan, dan wordt het vandaag niets meer, dus...

ELLY: Oké het is goed zo, tot straks dan. *(Af)*

PETER: *(Stort bijna in)* Koken! Nu moet ik ook al koken. Volgens mij heeft Iris dit met opzet gedaan.

OLAF: Vraag aan mevrouw Slot hoe ze de soep het liefste heeft, met koud water, met warm water of met kokend water. Dan doe je dat in een pan, een handjevol groente erbij en de soep is klaar! *(Lacht)*

PETER: *(Vertwijfeld)* Kan water eigenlijk aanbranden? *(Denkt na)* Het maakt ook niet uit, want ik moet eerst de hal schoonmaken, voordat dat mens hier weer binnen staat. *(Denkt na)* Ik heb geen idee hoe je dat moet doen.

OLAF: *(Kijkt zoekend om zich heen. Pakt dan een vaas van de kast en haalt de bloemen eruit)* Er zit zelfs nog water in...

PETER: *(Kijkt in de vaas)* Ja, dat moet genoeg zijn. Nu alleen nog wat om mee te dweilen. *(Peter en Olaf kijken zoekend om zich heen)*

OLAF: Kijk eens hier, dat ziet er goed uit (*Pakt het tafelkleed van de tafel*) lekker groot, dan ben je snel klaar...

PETER: Soms heb je hele goede ideeën... Maar moet er ook niet van dat spul in om te desinfecteren? Wacht eens, ik heb hier nog een restje jenever staan... (*Doet een flinke scheut jenever in de vaas en doopt een stuk van het tafelkleed in de vaas*) Dat neutraliseert meteen die vieze stank van het water in de vaas. Let op, ik ga nu naar de hal en jij kijkt even in de keuken of er nog iets bruikbaar te eten is.

OLAF: Ik wilde eigenlijk voetballen kij...

PETER: Komt niks van in, je helpt me nu maar even... je bent toch mijn vriend?

OLAF: Ja maar...

PETER: Niks te maren, we gaan beginnen (*Gaat af door voordeur*)

OLAF: Wat een gedoe, hoe moet ik weten wat je kunt koken en wat niet? Nou ja, uiteindelijk hoef ik het niet te eten. (*Gaat af naar keuken en komt weer op met kookboek. Bekijkt de voorkant van het boek*) Ah... professioneel koken (*Bladert in boek*) Dit hier ziet er lekker uit, aardappel preischotel met een bedje van stukjes zalm en een dakje van bladerdeeg!... Tjongejonge... wat ingewikkeld. Soep lijkt me toch eenvoudiger. Maar hoe gaan we dit aanpakken, ik heb alleen maar eieren en een flesje bier gevonden. Hahaha... biersoep met eieren dus. Ik ben echt geniaal. Maar nu eerst maar even een pauze. (*Neemt plaats op de bank en pakt een van de al geopende bierflesjes*)

ELLY: (*Komt weer ongevraagd binnen*) Meneer Meier, meneer Meier. Ach bent u het. Waar is meneer Meier?

OLAF: Die is bezig om de hal schoon te maken, precies zoals u dat gezegd heeft.

ELLY: Volgens mij is hij daar inmiddels mee klaar, althans het ruikt er zeer merkwaardig en het is er ook nog een keer kletsnat, ik ben al uitgegleden. Ik hoop niet dat iemand daardoor een ongeluk krijgt.

OLAF: Ach mevrouw Slot, u zorgt er beslist voor dat dit niet gebeurt... Als u nou in de hal gaat staan, dan weet ik zeker dat niemand binnenkomt.

ELLY: Die jonge mensen hebben tegenwoordig geen manieren meer (*Ziet en pakt het kookboek*) Ach heeft meneer Meier een recept gevonden?

OLAF: (*Trekt haar het boek uit de hand*) Uhh... ja.. uhh... steeltjes met saus.

ELLY: Wat zegt u? Daar heb ik nog nooit van gehoord.

OLAF: Tja, wij jonge mensen hebben dan misschien geen manieren, maar daarvoor hebben we wel veel creativiteit in huis.

ELLY: Hoe dan ook, ik wilde meneer Meier alleen nog even laten weten dat ik allergisch ben voor, eieren, bier en aardappels. Maar misschien wilt u hem dat vertellen?

OLAF: Maar vanzelfsprekend, geen enkel probleem mevrouw Slot.

ELLY: Fijn dan ga ik nu Karelkje uitlaten. Tot straks. (*Gaat af*)

OLAF: Wat een mens! Ik denk dat Peter het niet gemakkelijk heeft, hij heeft een draak van een vrouw, een loeder van een schoonmoeder en dan woont er ook nog zoiets hier!

PETER: *(Komt op met een waslijn met was eraan)* Ik snap niet hoe Iris die was altijd van de waslijn krijgt. Ik kon het niet zonder heggenschaar...

OLAF: Hoezo een heggenschaar?

PETER: Wat denk je, die waslijn was heel stevig aan de muur vastgemaakt. Toen moest ik eerst naar de kelder om die heggenschaar op te halen. Maar weet jij of je de was direct van de lijn kan strijken?

OLAF: Tjongejonge... jij bent echt niet meer te helpen. Wel eens van wasknijpers gehoord? *(Laat zien hoe wasknijper werkt)*

PETER: *(Verbluft)* Het verbaasde me ook al... Maakt niet uit, dat regel ik later weer. Heb je al wat gevonden om te koken?

OLAF: Eh... ja en nee. Oja... mevrouw Slot was zo-even nog hier en vertelde... wacht even... o ja ze mag alles eten behalve... wacht ... melk, precies het was melk...

PETER: Ja, ga door!

OLAF: *(Pakt het kookboek weer en draait zich om)* We hebben een pan nodig.

PETER: Nou, dat is een fluitje van een cent. *(Loopt naar keuken en komt weer op met enorm grote pan)*

OLAF: Vind je dit niet wat aan de grote kant?

PETER: Nou... we kunnen er later water bij doen en dan hebben we de hele week eten.

OLAF: Wat ben je toch weer slim!

PETER: Ja, hè?... En hoe nu verder?

OLAF: Steeltjes.

PETER: Steeltjes? Wat bedoel je met steeltjes?

OLAF: Nou ja... de stelen van iets...

PETER: Wacht eens even... *(Loopt keuken in en komt meteen weer op)* Hebben we niet... *(Denkt na)* Ik heb een idee *(Loopt naar de vaas met bloemen en wijst op de stelen)* Wat vind je hiervan?

OLAF: Smaakt dat?

PETER: Dat maakt toch niet uit! Een steel is een steel! *(Breekt een paar stelen af en laat ze in de pan vallen)* En nu snel verder, want het is al kwart voor vijf!

OLAF: Wortels, aardappels, bouillonblokje en twee eieren.

PETER: *(Terug naar keuken en roept)* Eieren heb ik, aardappels ook, maar een bouillonblokje en wortels niet. In de koelkast zie ik alleen nog maar bier en augurken.

OLAF: Maakt niet uit! Als het bier er al lang staat, ziet het eruit als bouillon! En in plaats van wortels nemen we de augurken... groene wortels dus...

PETER: *(Nog steeds vanuit keuken)* Oké, ik kom eraan *(Komt op met de eieren, aardappels, bier en augurken)* En nu?

OLAF: Nu alles in de pan en dan op een laag pitje een uur laten koken.

PETER: We hebben geen uur meer de tijd!

OLAF: Dan zet je alles op de hoogste stand.

PETER: Oké als jij het zegt *(Doet aardappels, eieren, augurken in de pan en gooit er een hele fles bier overheen)*

OLAF: *(Sceptisch in de pan kijkend)* Weet je wel zeker dat het zo wat wordt?

PETER: Geen idee, wie staat hier met het kookboek in de hand? Maar ja, we kunnen er toch niets meer aan veranderen! Ik ga het nu op het fornuis zetten *(Gaat naar keuken met pan en komt zonder pan weer op)* Zo en dan nu opruimen!

OLAF: Nu kan ik wel naar de kroeg gaan. Ik neem aan dat jij mij nu niet meer nodig hebt?

PETER: *(Gaat voor hem staan)* Wacht even, jij kunt mij nu niet in de steek laten, jij hebt toch ook altijd geprofiteerd van de goede verzorging van Iris!

OLAF: Ja, maar, je kunt toch wel alleen...

PETER: Ja, dat kan altijd nog wel.

OLAF: Ik beloof je dat ik na de tweede helft meteen terug kom. *(Loopt naar voordeur, er wordt gebeld, hij opent deur)* Mevrouw Slot, nu is het toch eindelijk een keer...

DIANA: *(Komt sexy gekleed en gestrest op, Olaf staat met open mond te kijken)* Peter, zou je me even kunnen helpen?

OLAF: *(Onder de indruk van Diana)* Mag ik me even voorstellen? Ik ben de grote, sterke Olaf!

PETER: Wat is er aan de hand?

DIANA: De deur is in het slot gevallen... *(Snikt en leunt tegen Peter aan)* En ik kan niet meer naar binnen.

OLAF: Oh jij prachtige prinses, ik help je, kom in mijn armen.

PETER: Olaf, houd met die onzin op! Diana, wat is er gebeurd?

DIANA: *(Laat zich op de bank vallen, daarbij worden haar bovenbenen goed zichtbaar, Olaf kan zijn ogen er niet vanaf houden)* Ik heb het vuilnis naar beneden gebracht en ben toen vergeten de sleutel mee te nemen. Daar komt ook nog bij dat Jan de hele week op zakenreis is. Ik kom er dus niet meer in!

OLAF: Ik ben kampioen deuren openbreken.

DIANA: Openbreken?

OLAF: Ik bedoel open maken... een deur open maken.

PETER: Nou, kijk jij dan even naar die deur. Zoals je weet ben ik nu heel druk.

OLAF: Kom maar mee, schone dame, dan zal ik wel even.

DIANA: Maar Peter, kun jij dat niet doen? *(Indien mogelijk komt er rook uit de keuken)*

PETER: Mijn hemel waar komt die rook vandaan? *(Alternatief, indien rook niet mogelijk is)* Wat ruikt het hier opeens vreemd.

OLAF: Keuken?

PETER: Ojee... de soep... *(Af in keuken)*

DIANA: Sinds wanneer kan Peter koken?

OLAF: Vraag mij liever sinds wanneer ik kussen kan. *(Tuit zijn lippen)*

DIANA: Je wilde me toch met de deur helpen?

OLAF: O ja natuurlijk, kom maar mee. *(Beiden af)*

PETER: *(Komt op met zwartgeblakerd gezicht en pan)* Tja... dat was de soep... en nu? *(Er wordt aan deur gebeld en Peter schrikt heel erg)* En deze rottige deurbel heeft binnenkort ook zijn langste tijd gehad! *(Opent deur en verstijfd)* Oh... nee... Frieda!!! *(Smijt deur dicht en loopt vertwijfeld door de kamer)* Wat moet ik doen, wat moet ik doen? *(Er wordt weer gebeld)* Momentje Frieda... lievelingsschoonmonster... eh... ik eh... ik bedoel lievelingsschoonmoeder. Voor jou moet ik natuurlijk de rode loper uitleggen... *(Begint heel snel kleding in kasten te gooien, legt deken over de opeengestapelde kratten en ruimt provisorisch zoveel mogelijk op. Intussen wordt er gebeld en geklopt)* Ja ouwe taart, ik kom eraan... ik bedoel natuurlijk... liefste schoonmoeder, voor jou doe ik alles. *(Pakt een glas en schenkt rest vuile water uit de bloemenvaas, en opent dan de deur)* Hallo, mijn allerliefste schoonmoeder. Welkom! Welkom! *(Geeft haar het glas. Frieda komt op met koffer)*

FRIEDA: Wat is hier aan de hand? Waarom laat je me zolang wachten?

PETER: Ik eh... ik wilde voor jou een welkoms cocktail mixen, kom op drink!

FRIEDA: *(Ruikt)* Wat ruikt dat vreemd, wat muffig als je mij vraagt. Ach nou ja, wat maakt het uit, ik ga ervan uit dat je er geen vergif in hebt gedaan.

PETER: *(Voor zichzelf)* Daar zou ik maar niet zo zeker van zijn.

FRIEDA: Wat zeg je?

PETER: Oh... niets hoor. Ik vroeg mij af of jij niet moe bent van de lange reis.

FRIEDA: Lange reis? Peter, ik woon in **(Woonplaats noemen op ca 2 km verwijderd van eigen woonplaats)** en niet op de maan!

PETER: Als dat zou kunnen.

FRIEDA: Wat zeg je?

PETER: Oh eh... ik eh... ik krijg toch opeens kramp in mijn kuit. *(Hinkelt)*

FRIEDA: Ach stel je niet aan! Vertel me liever eens wat deze constructies te betekenen hebben? (*Wijst naar de kisten met deken erover*)

PETER: Dat eh... oh... dat eh... (*Schuift kratten aan de kant*), dat is moderne kunst... eh... dat heeft Iris gekocht.

FRIEDA: (*Gaat zitten*) Ik heb altijd al geweten dat mijn dochter een slechte smaak heeft als het om mannen gaat! Maar dat ze dit als een kunstobject beschouwd, gaat mijn verstand te boven!

PETER: Ach ja, je hoeft het ook niet mooi te vinden, als het je niet bevalt, dan hoepel je maar op!

FRIEDA: Wie hoepelt er hier maar op?? De enige die hier binnenkort ophoepelt dat ben jij en niet ik! Ik zal hier persoonlijk voor zorgen! Iris heeft echt wat beters verdiend! Bijvoorbeeld Eugène van Swinderen, dat zou een goede man zijn voor mijn dochter, welgesteld, van goede komaf en gaat met mensen om uit de hoogste kringen.

PETER: Ja en met zo'n naam vast en zeker een homo!!! Frieda... geloof me, met of zonder jouw hulp gaat het me lukken! En als je me nu zou willen verontschuldigen, ik ben druk met de huishouding. (*Draait zich om en trekt daarbij per ongeluk de deken van de stapel kratten en blijft dan stokstijf van schrik staan*)

FRIEDA: Zozo... moderne kunst dus... (*Pakt haar koffer op*) Ik zal er hoogstpersoonlijk voor zorgen dat jij hier snel verdwenen bent. (*Gaat af richting logeerkamer*)

PETER: (*Vertwijfeld*) Mijn ondergang is heel dichtbij... (*Er wordt geklopt, Peter opent deur en Olaf en Diana komen binnen. Olaf heeft het beslag van deurslot in hand. Rok van Diana is gescheurd en lijkt daardoor nog korter*) Mijn hemel wat zien jullie eruit! Als ik jullie zo bekijk dan lijkt het me dat de deur niet opengegaan is!

DIANA: (*Schokschoudert en leunt tegen Peter aan*) Oh Peter het is zo verschrikkelijk allemaal. Kan ik een paar dagen bij jou blijven logeren?

PETER: Ik... mij... ik bedoel jij... wij... ik denk eh... nee, dat gaat niet!

OLAF: (*Gretig*) Je zou bij mij kunnen overnachten.

DIANA: Alsjeblieft, Peter, de deur is nog steeds niet open en als Jan dat zou horen, dan barst de bom bij ons. Alleen maar tot hij weer thuis is. Je weet toch hoe jaloers hij is. Jan laat mij altijd overal bespioneren en als hij erachter komt, dat ik 's nachts niet thuis ben, dan...

PETER: Maar mijn schoonmoeder is er, als zij daarachter zou komen.

DIANA: Alsjeblieft.

ELLY: (*Komt ongevraagd op*) Meneer Meier, hoe zit het met het eten?

DOEK